

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/208/2015
Identifikačné číslo spisu:	5015200694
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5015200694.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. M. R., bytom F., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 6, Žilina, IČO: 36 421 910, proti žalovanému: Obec Bziny, Brezovecká 96/8, Bziny, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. 46/2014/152-TS1/A10 z 30. apríla 2015, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/141/2015-17 zo 7. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/141/2015-17 zo 7. septembra 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd napadnutým uznesením zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. 46/2014/152-TS1/A10 z 30. apríla 2015, ktorým rozhodol podľa § 88a ods. 3, § 117 a § 140 zákona č. 150/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) a podľa § 29, § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) o prerušení konania o dodatočnom povolení stavby „Prístavba k rodinnému domu, prestavba podkrovia“, súp. č. XX na pozemkoch C-KN p. č. 175 a 176 v k. ú. A. do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci námietok účastníčok konania Q. X. a P. K.. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo konanie prerušené v zmysle § 29 ods. 1 správneho poriadku, je rozhodnutím predbežnej povahy a uplatní sa vtedy, keď sa v konaní vyskytne prekážka, v dôsledku čoho určitý čas nemožno v správnom konaní pokračovať, v danom prípade ide o vyriešenie tzv. predbežnej otázky na všeobecnom súde. Jedná sa o rozhodnutie procesnej povahy a je vecou vedenia konania, preto s odkazom na ust. § 248 písm. a)

O.s.p. súdy takéto rozhodnutia nepreskúmajú. Ďalej krajský súd poukázal ako na teóriu, tak aj na prax, kde sa zastáva názor, že ide o procesné rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania. Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať odvolanie a rovnako nepodlieha ani preskúmaniu súdom v správnom súdnictve.

II.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. Uviedol, že považuje postup správneho orgánu za nesprávny a rozhodnutie o prerušení konania o dodatočnom povolení stavby za nezákonné. Poukázal na ustanovenie § 88a ods. 3 stavebného zákona, v zmysle ktorého, ak vlastník zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným povolením stavby nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší.

Vlastníkmi pozemku parc. č. 175 a 176 v k. ú. A., na ktorom stojí stavba súp. č. XX, sú žalobca a jeho manželka, nie Q. X. a P. K., ktoré žalovaný odkázal napadnutým rozhodnutím na súd. Menované nevlastnia prístavbu k rodinnému domu súp. č. XX, ani pozemok parc. č. C-KN 175 a C-KN 176 - pozemky, na ktorých stavba stojí, sú vo vlastníctve žalobcu a jeho manželky. Prístavba podľa žalobcu však bola riadne ohlásená a legálne postavená, o dodatočné povolenie stavby žalobca s manželkou požiadali na základe rozsudku krajského súdu v Žiline a uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Uviedol, že v napadnutom rozhodnutí správneho orgánu o prerušení konania nie je špecifikované, z akého dôvodu sa konanie prerušuje, čo má byť predmetom prípadného konania na súde, resp. aké rozpory sa majú odstrániť počas prerušenia konania o dodatočnom povolení stavby. Ak správny orgán odkazuje na ustanovenie § 88a ods. 2 stavebného zákona, tak takéto odôvodnenie rozhodnutia je v rozpore so zákonom, nakoľko žalobca je spolu s manželkou vlastníkom pozemku, na ktorom stavba stojí. V otázke vlastníctva pozemku teda žiadne rozpory nie je potrebné odstraňovať.

Záverom žalobca uviedol, že proti rozhodnutiu o prerušení konania nie je možné podať odvolanie v rámci správneho konania, ale žalobca nemá inú možnosť domáhať sa vyslovenia nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, než žalobou v rámci správneho súdnictva.

III.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 <. O.s.p., prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1 písm. c) <. O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Z obsahu administratívneho spisu, ako aj z výsledkov doterajšieho konania súd zistil, že rozhodnutím z 30. apríla 2015 č. k. 46/2014/152-TS1/A10 žalovaný správny orgán stavebné konanie o dodatočnom povolení stavby „Prístavba k rodinnému domu, prestavba podkrovia“ súp. č. XX na pozemkoch parc. č. C-KN 175 a 176 v k. ú. A. prerušil do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci námietok účastníkov konania Q. X. a P. K. ako spoluvlastníkov rodinného domu č. XX a týmto účastníckam konania uložil, aby v lehote 60 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia predložili stavebnému úradu doklad o tom, že bol na príslušný súd podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Účastníkov zároveň poučil, že proti rozhodnutiu o prerušení konania sa podľa § 29 ods. 4 <. správneho poriadku nemožno odvolať.

Podľa § 244 ods. 2 <. O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho

orgánu“).

Podľa § 247 ods. 1 <. O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 <. O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 248 <. písm. a) O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 250d ods. 3 <. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil, a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený advokátom podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Rozsah preskúmvacej činnosti súdu v správnom súdnictve je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu. Z ustanovenia § 244 ods. 1 <. a <. O.s.p. jednoznačne vyplýva, že sa nemožno domáhať iba preskúmania zákonnosti postupu správneho orgánu. Súd skúma zákonnosť postupu v súvislosti s preskúmvaním zákonnosti konečného rozhodnutia.

Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

V tejto súvislosti dáva Najvyšší súd Slovenskej republiky do pozornosti to, že súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania. Podľa § 244 ods. 1 až 3 <. O.s.p. iba tie rozhodnutia správnych orgánov, ktorých priamym účinkom je legálny zásah do právneho postavenia jednotlivca (prostredníctvom založenia, zmeny alebo zrušenia oprávnenia alebo povinnosti) alebo pripustenie možnosti tohto legálneho zásahu do jeho práv, právom chránených záujmov alebo povinností, podliehajú súdnemu prieskumu postupom podľa piatej časti O.s.p., ktorý má charakter subsidiárnej súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 <. Ústavy SR pre oblasť rozhodovania v správnom konaní.

Pôsobenie generálnej klauzuly je teda obmedzené negatívnou enumeráciou rozhodnutí a postupov, ktoré sú zo súdneho preskúmvania vylúčené na základe zákona (§ 244). Toto ustanovenie treba nevyhnutne vykladať v spojitosti s čl. 46 ods. 2 <. Ústavy SR, podľa ktorého ten, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, sa môže obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Negatívny výpočet, v súlade s čl. 46 ods. 2 <. Ústavy SR, uvedený v § 248 má charakter výnimiek a nesmie byť zásadne

rozširovaný. Rozhodne tu treba vylúčiť jeho rozšírenie na základe analógie.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zhode s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo konanie prerušené v zmysle § 29 ods. 1 <. správneho poriadku je rozhodnutím o predbežnej otázke a uplatní sa vtedy, keď sa v konaní vyskytne prekážka, v dôsledku čoho určitý čas nemožno v konaní pokračovať. Jedná sa o rozhodnutie procesnej povahy a je vecou vedenia konania, preto s odkazom na ustanovenie § 248 písm. a) <. O.s.p. súdy takéto rozhodnutia nepreskúmajú (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Sž-o-KS 33/2006 z 1. marca 2008, zverejnené pod č. R 29/2008).

Za tohto stavu vo veci argumentáciu žalobcu, že nemá inú možnosť domáhať sa vyslovenia nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, než žalobou v rámci správneho súdnictva, nebolo možné zohľadniť.

Vychádzajúc z uvedeného súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 <. O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 250k ods. 1 <. O. s. p. a s poukazom na § 246c <. veta prvá a § 224 ods. 1 <.> O. s. p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebol v odvolacom konaní úspešný.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.